

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□

□ □ □ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □ □ □

வழிபாடுகளை ஆன்ம நலன் கொண்டே பார்க்கவணேட்டும்.

வழிபாடுகள் யாவும் ஆன்மாவால்,

ஆன்ம நலனை முன்னிறுத்தி,

ஆன்மாவை மனெம்மலேமும் உயிரிட்டவமும்

ஒளியிட்டவமும் தான் செய்யப்படுகின்றன.

அவற்றிலும் சில வழிபாடுகள் முழுக்க முழுக்க ஆன்மாவிற்கான சத்துணவாக அமர்த்துள்ளன.

அவ்வகையில் முதலிடம் வகிக்கின்றது, நோன்பு.

மண்பிண்டத்தினுள் வகைக்கப்பட்ட ஒளியுருவாகிய ஆன்மாவிற்கு ஷரீ அத் மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றது.

வான்மறகை கார் ஆனின் மயைத் தலைப்பே ஆன்ம நலம்தான் என்றால் மிகையாகாது.

நம்கருத்தும் கவனமும் உழைப்பும் பாட்படலும் தடேலும் ஓடலும் எத்திசை நோக்கி என்பதிங்கே முதன்மை பெறுகின்றது. மண்ணுடல் சார்ந்த புலன் இன்பங்களை நிறைவுபடுத்தவா? இல்லலை, ஆன்ம நலனை முதன்மைப்படுத்தி அதன் ஒளிவீச்சை மனெம்மலேமும் மரொகிட்டவா?

மனவையின் காதலும் பரிவும் பிள்ளைகளின் பற்றும் பாசமும் பொன்னாலும் வளெளியாலுமான சலெவச் சகேரிப்பின் ஆசையும் மோகமும் வீடும், வாகனம், வளோண்மை, விளசைச்சல், மனவை, சொத்து என்றலையும் ஆர்வமும் தடேலும் - இயல்பாகவடே - மனிதனுள் புதியப்பட்டதுள்ளன.

உலக பயன்பாட்டுப் பொருட்கள் எனும் நிலைதாண்டி உள்ளத்தில் மோகமாய் படர்ந்து ஏக்கமாய் விரிந்து அகத்தை அரித்து ஆன்மாவைக் காலத்தை அதன் ஒளியை மங்கச் செய்து போக்கி 'அலங்கோலம்' ஆக்கிவிடாமல் பாதுகாப்பதில் இருக்கின்றது ஈமானெனும் நன்னம்பிக்கை.

இது துறவறம் அல்ல, இவற்றின் மீ தான் ஆசையையும் பாசத்தையும் அறவடே இல்லாமல் ஒழித்துவிடுக என இந் நன்னெறி எங்கும் போதிக் கவில்லை. நடுநிலை தவறாது தடும்மாறாது நிலைகொள்வதை உங்கள் சலெவழி ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்றே

உரகைக்கின்றது.

ஓர் சிறு சயெல் - ஓர்மாய் வண்டியை நிறுத்தி உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்த சீ த்தாப் பழத்தை வாங்குவது போன்ற - உங்கள் புலனின்பம் ஒன்றிற்கு தீ னியாக அமையும் ஓர் சிறு சயெல் உங்கள் ஆன்ம ஓளியை கொஞ்சமே கொஞ்சம் குறைப்பதற்கு காரணமாக அமர்த்துவிடலாம் என்றோர் . எச்சரிகையை நிலையாக பதியவைக்கின்றது இஸ்லாமிய நன்னறி.

இவ்வாறு குலத்தைவிடவது எச்சயெல்? என்பதில் கொஞ்சம் விழிப்போடு இருந்து அச்சயெலை விட்டு கொஞ்சமே அகன்று நிற்கவேண்டும், அவ்வளவே!

இச்சிறு விழிப்புணர்வும் இல்லாமல் ஆசைகளின் முன்றானையைப் பிடித்தவாறு புலனின்பங்கள்க்கு தீ னிப்போடுவதிலேயே லயித்திருந்தால் அள்ளிப்போட்ட சாணியாய் இம்மண்ணுடம்பு தரையிலேயே கிடக்கும், அங்குமிங்கும் நகராமல்... தானும் நகராது, தன்னுள்ளே உறையும் ஆன்மாவையும் நகரவிடாது என்பதுதான் அபாயம்!

நாறிப்போய் புழுக்களோடு ஓடுகாய்ந்து ஓட்டிக்கிடக்கும் சாணிக் குவியலின் உள்ளே உறையும் 'ஆன்மா' எப்படியிருக்கும் - கொஞ்சம் எண்ணிப் பாருங்கள்!

இப்படியே கிடந்தால் திடும்னெ வந்தழகைக்கும் சாவை எப்படி எதிர்கொள்வீர்கள்? மண்ணறவை வீட்டை எப்படி அமைத்துக் கொள்வீர்கள்? இந்த 'சாணிக் கட்டின்' மனையாக நமது மண்ணறவை அமைத்திருந்தால்? இந்த புழுக்கள் பாம்புகளாகவும் நச்சுநேயிகொல்லுயிர்களாகவும் மண்ணறவை மூழ்க்க நிரம்பிக் கிடந்தால்...?

- கவனம்: மண்ணறையில் சந்திக்க உள்ள இத்தகைய ஆபத்துகளும் அபாயங்களும் மண்ணுடலுக்கோ புலன்கள்க்கோ அல்ல. நமது ஆன்மாவிற்குத்தான்!.

ஏதனும் சயெத்தே ஆகவேண்டும் அல்லவா?

என்ன சயெவது?

புலன்களை கொஞ்சம் அடக்கி, ஆன்மாவின் பக்கம் கொஞ்சம் கவனத்தைத் திருப்பி, அதன் நிலையை 'உள்ளப்பி' ஆராய்ந்து 'கொரோனா' தொற்றை விடக் கொட்டுந் தொற்று ஏற்பட்டுவிடாமல் காத்தாகவேண்டும், அல்லவா?

புலன்களை அடக்கி அகவொளியை மெருகட்டுவது எங்ஙனம்? என்பதை கற்பிக்கவே ஆண்டுதோறும் வந்துசெல்கின்றது இந்த ரமழான்!

பள்ளிக் கொச்சிக் கும் இரவுப்பொழுது கழிக்க பயான்கள்க்கும் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை ஆன்ம ஓளிக் கும் அதன் வளிச்சப் பிரகாசத்தை கட்டுதலாக் கும் திருப்பணிக் கும் கொஞ்சம் கொட்டுத்தால் தவேலை என்று தானிருக்கின்றது ஆண்டுதோறும் நம் நிலைமை!

சிந்திப்போம் , கொஞ்சம்

source: <https://www.facebook.com/syed.umari.7/posts/1262997667237959>

□□□□□□□□□□□□ ...

முன்னப்போதும் காணப்படாத இப்படித்தான் என சொல்லமுடியாத ஒரு நெருக்கடியான சமூகநிலையில் இந்த ஆண்டு ரமழான் மாதத்தின் நாமம் சந்திக்கின்றோம் .

உலகம் முழுவதும் இறைவனை துதித்து போற்றுகின்ற, சஜ்தாவின் மயைத் தலங்களாக திகழ்கின்ற இறை இல்லங்கள் யாவும் அடபட்டாக கிடக்கின்றன .

அகிலத்தின் மயைப் புள்ளியான கஅபத்துல்லாஹ் களையிழந்து பொலிவிழந்து அடபணிவோரும் சிரமபணிவோரும் இல்லாமல் அழகிழந்து காட்சி தருகின்றது .

இந்த புனித மாதத்தில் இறை இல்லத்திற்குள் நுழையாமல் நாமெல்லாம் - உலக முஸ்லிம்கள் அனைவரும் - தடுக்கப்பட்டோம் எனார் . “என் இல்லத்திற்கு வராதே! என் இல்லத்தில் நுழையாதே!” என ஆற்றலும் வல்லமையும் மிக்க இறைவன் தடுத்து நிறுத்தி விட்டானோ என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது .

”என் இல்லத்தில் நுழையாதே!”

-என்பது அருளாளன் புறத்திலிருந்து நம்மை நோக்கி எறியப்படுகின்ற தண்டனையோ என எண்ணி சிலர் கவலையில் மிழக்கிப்போய் கிடக்கிறார்கள் .

ஒருவகையில் பார்த்தால் அதுவும் சரியே! .

இறைவனை வழிபடும் முறைகளை அறியாமல் உளத் தயம்மையோடு ஆன்ம தயம்மையோடு இறைவனை அணுகாமல் வறண்டு சடங்குகளை நிறைவேற்றுவதற்கு தான் நாம் பள்ளிக்கூப்போய் வருகின்றோம் .

உஸ்தாத் **Abdurrahman Umari** அப்துர் ரஹ்மான் உமரி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல நோன்புகளுக்காகவும் இரவுப் பொழுதுகளை பயான்களில் கழிப்பதற்காகவும் மட்டுமே வான்மழை அருளப்பட்ட புனித ரமழான் மாதத்தில் பள்ளிவாசலுக்கு போய்

வருகின்றோம், நாம்.

நம்மிடத்தில் தயமலை இல்லை!, நம் ஆன்மா ஒளிரவும் இல்லை!, இறைவனுக்கு முற்றிலும் அடிபணிகின்ற முஸ்லிம் இவன் என்று சொல்லத்தக்க எந்த இலக்கணங்களும் நம்மிடத்தில் இல்லை!!

எனவே நம்மலை வரவழைக்க அவர்களைக் கல்கத்தில் எந்த இறை இல்லமும் எந்த மஸ்ஜிதும் தயாராக இல்லை. இதுவே உண்மை!!

“எந்த முஸ்லிம் சகோதரர் மீதும் வஞ்சகம் கொள்ளாத நிலையில் எந்தவொரு ரமழான் மாதத்தையாவது நாம் சந்தித்து இருக்கிறோமா?”

இறைவா!, இந்த தனிமைப் பொழுதில் எங்கள் சிந்தனையில் கொஞ்சம் மாற்றத்தை கொடு!

உன்னையே நோக்கி மலே ஏறும் வழியில் உந்தியேறும் தகுதி, திறமையை அருகதையை எங்களோடு கொடு!

-என்றெல்லாம் சிந்திப்பதற்கு தோதான பொழுதாக இந்தத் தனிமைப் பொழுதை ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

தனித்திரு, விழித்திரு என்று சொல்லப்படுவதன் மூழ்ப்பொருளை இஸ்லாமிய அடிப்படையில் புரிந்துணர வேண்டும்.

நாம் ஒன்றும் இப்போது வீடுகளில் தனியாக இல்லாவிட்டால் பத்தினரோடு சேர்ந்து தான் இருக்கின்றோம்.

தனித்திரு என்றால் என்ன பொருள்?

உங்கள் இறைவனோடு உங்களையே படைத்தவனோடு உங்கள் அகத்தில் தனித்திருக்க வேண்டும் உங்கள் ஆன்மா தன்னையே படைத்தவனோடு உரையாடலில் உறவாடலில் ஈடுபட வேண்டும்!

நாம் இழைத்த குற்றங்களையே எண்ணி இறைவனுக்கு முற்றிலும் அடிபணியும் முஸ்லிம் என்கின்ற தகுதியை நாம் இழந்து விட்டதை எண்ணி நம்மிடத்தில் அன்றாடம் வலியுறுத்துகின்ற கீழ்ப்படியாமையை எண்ணி மனதுக்குள் மருகி கண்ணீர் கசிய வல்லவனோடு ஆற்றல் மிக்கவனோடு மன்றாடும் பொழுதாக இந்தத் தனிமையை ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும்!

நம் ஆன்மாவை உயிர் பறைச் செய்து உயிர்ப்பட்டி ஒளிய்ப்பட்டி இறைவனின் உவப்பையும்

திரும்புதியையும் வளென்று ஈட்டும் தகமைகொண்டதாக மாற்றி அமைக்க வணேட்டும் உண்மையில் இதுதான் விழிப்புணர்வு!

இவ்விரண்டையும் நாம் பெற்றுக்கொண்டால் ஒருவளே இந்த நிலைமை தலகீழாக மாறிவிடக்கூடும் அப்படி மாற்றுவதற்கு முழு ஆற்றல் படதை தவன் தான் நம்மைப் படதை வல்ல இறைவன்.

வாரந்தோறும் வளெளிக்கிழமை ஒதுப்புகின்ற கஹஃப் அத்தியாயத்தில் குகதைத் தோழர்களின் வரலாறு கஹப்புகின்றது.

தங்களுக்கு சாதகமான எந்த சமீபமும் இல்லாத ஓர் இக்கட்டான தருணத்தில் அவர்கள் குகலை ஒன்றில் தஞ்சம் புகுகிறார்கள்.

அதற்குப்பிறகு ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகளுக்குப்பிறகு நடு நித்திரையில் இருந்து விழித்து எழுகிறார்கள்.

பார்த்தால் நிலைமை முழுவதும் மாறியிருக்கிறது, சாதகமான சமீப நிலை வியத்தகு முறையில் அழகாக கனிந்திருக்கிறது.

நடும்துயில் ஒன்றைத் தொடர்ந்து அருமையான வாய்ப்பு ஒன்று அவர்களுக்கு கனிந்துவிட்டது.

நமக்கு அப்படி நரோவிட்டாலும் நாம் தற்போது எதிர்கொள்வது ஒரு தண்டனையாகவே இருந்தாலும் நம்முடைய அழுகையும் மன்றாடலும் இறைவனின் மன்னிப்பையும் கருணையையும் கிருபையையும் பரிவையும் கரிசனத்தையும் சம்பாதித்து கொண்டால் நம் நிலைமையும் மாறி விடக்கூடும்.

இந்த ஊரடங்கதைத் தொடர்ந்து வருகின்ற எதிர்காலம் நமக்கு சாதகமானதாக அமைந்துவிடலாம் அமைய வணேட்டும் என எதிர்பார்ப்போம் அதற்காக பிரார்த்திப்போம்.

இந்த நல்ல நம்பிக்கையோடு புனித ரமலானை எதிர்கொள்வோம் வஸஸலாம்.

-0000 00000

M S Sheriff and family
Crown optical

<https://www.facebook.com/syed.umari.7/posts/1264618693742523>